

นโยบายการบริหารความเสี่ยง

(Risk Management Policy)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลปากพรก
อำเภอตอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
องค์การบริหารส่วนตำบลปากพรก

หมู่ที่ ๑๖ ตำบลปากพรก
อำเภอตอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๗๔๐

โทร. ๐-๗๗๗๕๕-๔๙๑๔

โทรสาร ๐-๗๗๗๕๕-๔๙๑๔

www.pakprak.go.th

นโยบายการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Policy)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒
องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก
อำเภอตอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก ตระหนักร่วมกันว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ ทั้งนี้การระบุและจัดการความเสี่ยง จะช่วยสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรกมีการตัดสินใจที่ดีขึ้น และช่วยให้มองเห็นโอกาส ตลอดจนสามารถบรรลุผลประโยชน์จากการณ์สำคัญที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กร และบุคลากรในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรกได้

องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก ได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงมาอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบการควบคุมภายในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบแผ่นดินฯ ด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. ๒๕๔๔ (ข้อ ๕ และข้อ ๖) ดังนั้น เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรกมีระบบในการบริหารความเสี่ยงที่เป็นรูปธรรม โดยการบริหารปัจจัย ควบคุมกระบวนการและกิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์การให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ พันธกิจของหน่วยงาน

ความรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

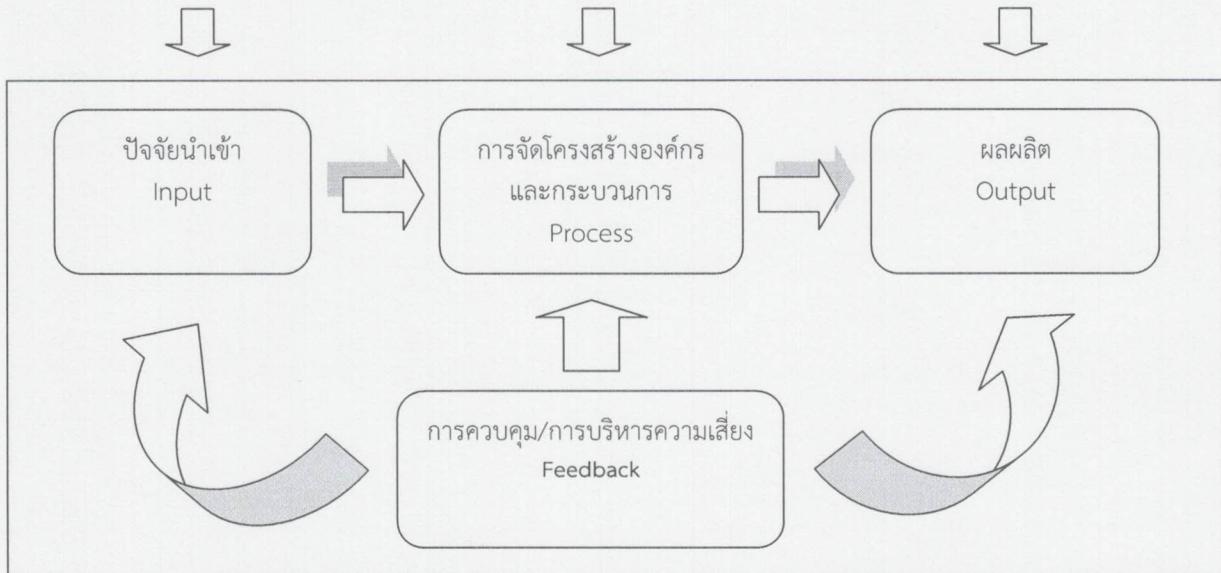
๑. **ความเสี่ยง (Risk)** หมายถึง ความไม่แน่นอนที่จะทำให้เราไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ และในขณะเดียวกันก็อาจจะทำให้เกิดความสูญเสียจากความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น

๒. **การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)** สำหรับคำจำกัดความของคำว่า “การบริหาร ความเสี่ยง” ได้มีนักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้ให้ความหมายไว้ ซึ่งก็จะเป็นไปตามมุมมองของแต่ละคน แต่คำจำกัดความที่ค่อนข้างจะได้รับการยอมรับของสมควรก็คือคำจำกัดของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission : COSO (๒๐๐๔) ที่ได้ให้ความหมายในมิติของ “การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์การ หรือ Enterprise Risk Management : ERM” ซึ่ง รศ.ดร.ผศ. เดชะรินทร์ ได้แปลเอาไว้ กล่าวคือ

“การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์การ คือ กระบวนการที่บุคคลทั่วทั้งองค์กรได้มีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ และคาดการณ์เงื่อนไขทางการณ์ หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งการระบุแนวทางในการจัดการความเสี่ยงดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมหรือยอมรับได้เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ”

การบริหารความเสี่ยงในระดับองค์กรมีหลักการคล้าย ๆ กันกับการบริหารความเสี่ยงในระดับบุคคล นั่นก็คือ “เป็นการวางแผนเตรียมการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต” เพียงแต่การบริหารความเสี่ยงในระดับองค์กรจะมีขั้นตอนการดำเนินการที่เป็นระบบและขัดเจนมากกว่า ประกอบกับสภาพภาวะที่องค์กรต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่มีมากกว่า เช่น ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย และเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็จะก่อให้เกิดทั้งโอกาสและในขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงเกิดขึ้นด้วย “การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์การ” นั้น มีลักษณะเป็น

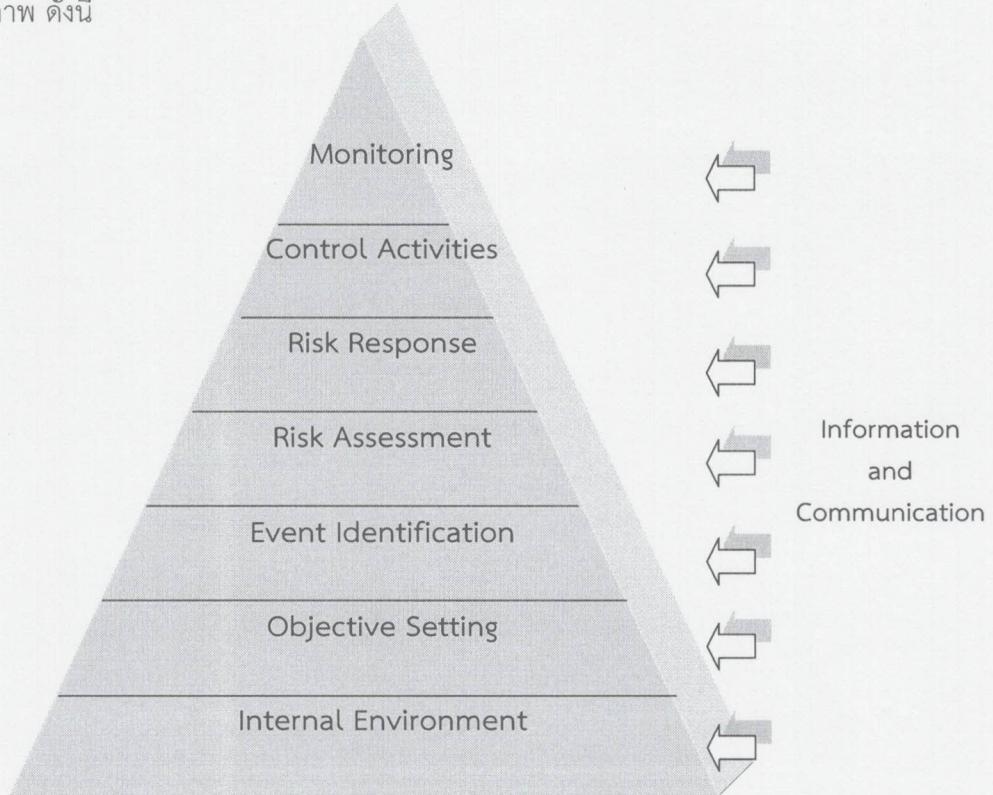
กระบวนการมิใช่ผลลัพธ์ ดังนั้น การนำทฤษฎีระบบ (System Theory) มาประยุกต์เพื่ออธิบายเรื่อง การบริหารความเสี่ยงขององค์กรในรูปแบบของกระบวนการ ตามแผนภาพอย่างง่าย ๆ ดังนี้
การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย และ เทคโนโลยี)

จากแผนภาพสมมุติว่าในองค์กรหนึ่ง ๆ แบ่งระบบต่าง ๆ ออกเป็น ๓ ระบบ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และ ผลผลิต (Output) จะเห็นได้ว่าการบริหารความเสี่ยงนี้จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับในทุก ๆ ระบบของกระบวนการบริหารขององค์กร เช่น ปัจจัยนำเข้า (Input) ก็อาจจะเป็นมองความเสี่ยงในทางด้านการเงินซึ่งก็จะต้องบริหารความเสี่ยงในกระบวนการจัดสรรทรัพยากรให้มีความเหมาะสม แต่หากเป็นเรื่องของกระบวนการ (Process) ความเสี่ยงก็มักจะเป็นเรื่องของการบริหารโครงการ หรือการดำเนินงาน เช่น กรณีบริษัท Enron ซึ่งเป็นบริษัทมีกิจการเกี่ยวกับการค้าพลังงานชั้นนำของโลก มีพนักงานมากกว่า ๒๑,๐๐๐ คน แต่ปัจจุบันกลับกลายเป็นบริษัทที่ล้มละลาย ทั้ง ๆ ที่เคยเป็นบริษัทที่ใหญ่เป็นอันดับ ๗ ของโลกจากการจัดอันดับของนิตยสาร Fortune ในปี ค.ศ.๒๐๐๐ โดยมียอดขายปีละ ๑๐๑,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ (เท่ากับกว่าครึ่งหนึ่งของ GDP ประเทศไทยหรือประมาณเกือบ ๔ เท่าของงบประมาณไทย) ทั้งนี้ เป็นผลอันเนื่องจากการบริหารงานของบริษัท Enron มักจะดำเนินธุรกิจในเชิงรุกที่มักจะไม่มีสินทรัพย์รองรับ รวมทั้งมีการตอกแต่งบัญชี ซึ่งถือเป็น “ความเสี่ยงในการดำเนินงานโดยทั่วไป หรือ Operation Risk” และระบบสุดท้ายก็คือ ผลผลิต (Output) กล่าวคือ อาจมีความเสี่ยงที่ผลผลิตขององค์กรไม่ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคหรือจากสังคมรอบข้าง ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่มีภาพนิตร์บางเรื่องที่ได้ถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าฉาย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากภาพนิตร์นั้น ๆ มีเนื้อหาที่กระทบต่อความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน หรือ ขัดต่อศีลธรรม ประเพณีของสังคมนั้น ๆ สิ่งเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นว่า การบริหารความเสี่ยงจึงไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะในเรื่องการเงินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความเสี่ยงในเรื่องอื่น ๆ ด้วย ดังนั้น การบริหารความเสี่ยงจึงไม่ใช่เป็นเพียงการสร้างสภาพแวดล้อมให้ปราศจากความเสี่ยง แต่ยังเป็นการดำเนินงานให้บรรลุผลตามที่วางไว้ภายใต้สภาพความเสี่ยงที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดการกับความไม่แน่นอนหรือความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ดังนั้น การกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร หรือการที่เลือกจะใช้กลยุทธ์ใดในการดำเนินงานแล้วก็จำเป็นต้องทราบความเสี่ยงในแต่ละกลยุทธ์ ซึ่งก็จะสามารถช่วยให้เลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับองค์กรได้

แนวความคิดของ “การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)” ความเสี่ยงจะมีอยู่ในทุก ๆ ระบบขององค์กรและในขณะเดียวกันความเสี่ยงก็จะมีหลายมิติ ดังนั้นการบริหารความเสี่ยงจึงต้องมอง

ในภาพรวมขององค์กร หรือที่เรียกว่า “การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์การ หรือ Enterprise Risk Management : ERM” ซึ่งก็จะมีอยู่ ๘ องค์ประกอบ โดยการบริหารความเสี่ยงจะมีลักษณะเป็นขั้นตอน ตามลำดับตามแผนภาพ ดังนี้

และจากแผนภาพดังกล่าวก็สามารถอธิบายในรายละเอียดได้ ดังนี้

๑. **ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Environment)** อาจกล่าวได้ว่า “ปัจจัยภายในองค์กร” ถือเป็นรากฐานที่สำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ เพราะจะเป็นเรื่องของค่านิยม แนวทางการบริหารงานของผู้นำ รวมไปถึงบรรยากาศที่จะทำให้บุคลากรในองค์กรควบคุมและดำเนินภารกิจให้บรรลุผลตามหน้าที่และความรับผิดชอบ หรืออาจจะกล่าวโดยรวม ๆ ก็คือวัฒนธรรมองค์กรนั้นเอง เพราะหากองค์กรใดมีวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญในเรื่องการบริหารความเสี่ยงก็จะทำให้องค์กรนั้น ๆ สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายได้ดีกว่า องค์กรที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยง

๒. **การตั้งวัตถุประสงค์ (Objective Setting)** สำหรับในองค์ประกอบนี้ก็เป็นเรื่องของ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงในแต่ละระดับ เช่น ระดับองค์กร (Business unit) ระดับกลยุทธ์ (Strategic) หรือ การดำเนินงาน (Operations) เป็นต้น

๓. **การระบุเหตุการณ์หรือปัญหาที่จะเกิดขึ้น (Event Identification)** ซึ่งก็หมายถึง การระบุ ความเสี่ยงนั้นเอง สำหรับองค์ประกอบนี้ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ก็เหมือนกับการแก้ไขปัญหาทั่ว ๆ ไป ถ้าหากไม่ทราบถึงปัญหาที่แท้จริง หรือแก้ไขปัญหาไม่ถูกจุดก็จะทำให้ปัญหาดังกล่าวไม่คลี่คลาย ในทำนองเดียวกันหากไม่สามารถระบุถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นกับองค์กรได้อย่างถูกต้องก็จะส่งผลให้องค์กรยังต้องเผชิญกับความเสี่ยงนั้น ๆ อよ หรืออาจทำให้องค์กรไม่สามารถดำเนินงานภายใต้ความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ความเสี่ยงอาจแบ่งออกได้ ๕ ด้าน ดังนี้ คือ

(๑) **ความเสี่ยงในเชิงกลยุทธ์ (Strategic Risk)** ซึ่งก็จะมองในเรื่องของการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงานขององค์กร

(๒) **ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)** อันนี้จะพิจารณาในเรื่องฐานะทางการเงิน

๓) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (*Operational Risk*) สำหรับความเสี่ยงในด้านนี้จะเป็นเรื่องของรายละเอียด เพราะจะมองในมิติของการปฏิบัติงาน เช่น เรื่องของเวลา ความสูญเสียต่าง ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความเสี่ยงในการดำเนินงานตามโครงการ

๔) ความเสี่ยงในการปฏิบัติตามกฎหมายเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง (*Compliance Risk*) จะมองในเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น ความเสี่ยงของหน่วยงานต่อการถูกร้องเรียนจากประชาชน เป็นต้น โดยการแบ่งความเสี่ยงออกเป็นทั้ง ๔ ด้าน ก็จะช่วยในเรื่องของการกำหนดกรอบการพิจารณา ทั้งนี้ ก็เพื่อให้เกิดความครอบคลุมในทุก ๆ ด้านทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของความเสี่ยง หลักคิดง่าย ๆ ในกระบวนการนี้คือ การที่รู้ได้ว่าอะไรคือความเสี่ยงและตอบคำถามให้ได้ว่า มีเหตุการณ์อะไรบ้างที่เกิดขึ้นแล้ว หน่วยงานหรือผู้นำขององค์กรจะอยู่นั่งเฉยไม่ได้ เช่น ความเสี่ยงของกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร ก็คือ การดำเนินงานตามตัวชี้วัดของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ในขณะที่ความเสี่ยงขององค์กรภาครัฐ ก็คือ การประสบภาวะขาดทุน อย่างนี้ก็ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่หากเกิดขึ้นแล้วไม่ว่าผู้นำหรือผู้ปฏิบัติงานภายนอกองค์กรจะไม่สามารถอยู่นั่งเฉยได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความเสี่ยงจะมีความแตกต่างกันตามลักษณะของงานอันเป็นภารกิจหลักของแต่ละหน่วยงาน และในขณะเดียวกันความเสี่ยงก็ยังมีระดับที่แตกต่างกันอีกด้วย เช่น ความเสี่ยงขององค์กร กับความเสี่ยงของหน่วยงานภายนอก ก็จะมีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องของวัตถุประสงค์และประเภทของความเสี่ยงแต่จะมีลักษณะที่ยังเชื่อมโยงซึ่งกันและกันอยู่

๔. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) สำหรับองค์ประกอบนี้มีวัตถุประสงค์อยู่ที่ การแปลงข้อมูลดิบ (Data) ที่มีอยู่ให้อยู่ในรูปข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้ ดังนั้น หากตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่ไม่มีความแน่นอนภายใต้สภาวะกรณ์ที่ไม่แน่นอน ก็จะยังทำให้ต้องเผชิญกับความเสี่ยงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ หลักในการวิเคราะห์จะมีอยู่ ๓ ประเด็น คือ

๔.๑ การวิเคราะห์ลักษณะของความเสี่ยง ซึ่งก็จะประกอบไปด้วย ๓ ประเด็นย่อย คือ

(๑) โอกาสที่ความเสี่ยงจะเกิดขึ้น (*Probability*) โดยอาจจะแก้เป็นระดับต่าง ๆ เช่น สูง ปานกลาง หรือ ต่ำ หรืออาจคิดเป็นค่าร้อยละของโอกาสที่ความเสี่ยงนั้น ๆ จะเกิดขึ้น ซึ่งควรวิเคราะห์ทั้งจากข้อมูลในอดีตและข้อมูลภายนอกที่เป็นไปได้ทั้งหมด (*scenario analysis*)

(๒) ผลกระทบ (*Impact*) หรือลักษณะของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากมีความเสี่ยงนั้น ๆ ซึ่งผลกระทบก็จะเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าความเสี่ยงนั้น ๆ มีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ ควรจะพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งกับองค์กรและชุมชนที่อยู่รอบข้างด้วย

(๓) ระยะเวลา (*Timeframe*) หมายถึง ระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการสำหรับลดความเสี่ยงนั้น ๆ เช่น ต้องดำเนินการเร่งด่วน หรือ ไม่เร่งด่วน เป็นต้น

๔.๒ การจำแนกกลุ่ม (Classifying) ของความเสี่ยง หมายถึง ความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น คือ ความเสี่ยงในเชิงกลยุทธ์ (*Strategic Risk*) ความเสี่ยงด้านการเงิน (*Financial Risk*) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (*Operational Risk*) และความเสี่ยงในการปฏิบัติตามกฎหมายเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง (*Compliance Risk*)

๔.๓ การจัดลำดับความสำคัญ (Prioritize) ของความเสี่ยง เพื่อพิจารณาดูว่ามีความเสี่ยงในเรื่องใดบ้างที่จำเป็นต้องให้ความสำคัญอยู่ในลำดับต้น ๆ หรือเป็นความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบริหารขององค์กรมากกว่าความเสี่ยงด้านอื่น ๆ

๕. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) จะเป็นการระบุถึงวิธีการที่จะใช้ตอบสนองความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยทั่วไปแล้วก็จะประกอบด้วย ๔ วิธีการหลัก ๆ คือ

(๑) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (*avoidance*) ซึ่งวิธีการนี้ถือได้ว่าเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด เพราะเป็นการเลือกที่จะไม่รับความเสี่ยงเอาไว้เลย ยกตัวอย่างเช่น หากมีความคิดที่จะลงทุนทางการเงินในรูปแบบ

ประเภทต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ทั้งในเรื่องต้นทุนกับผลประโยชน์ (cost-benefit analysis) รวมถึงความเสี่ยงว่าควรเลือกลงทุนทางการเงินในรูปแบบใดที่จะมีผลตอบแทนและมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น หากท่านมีต้นทุนทางการเงินค่อนข้างจำกัดอาจเลือกที่จะลงทุนกับกองทุนรวมต่าง ๆ มากกว่าที่จะเลือกลงทุนโดยการเก็บกำไรจากการซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งจะมีความเสี่ยงที่สูงมากกว่า

๒) การควบคุมความสูญเสีย (reduction) “ความเสี่ยงที่แท้จริง (pure risk)” ว่าเป็นความเสี่ยงที่มีอยู่โดยธรรมชาติ และไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้น การตอบสนองความเสี่ยงในการเลือกใช้วิธีการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (avoidance) ในความเป็นจริงแล้วอาจทำไม่ได้ ดังนั้น จึงต้องมีการควบคุมความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วก็จะมีอยู่ ๒ วิธีการในการควบคุมความสูญเสียคือ

วิธีการแรก คือ “การป้องกันการเกิดความสูญเสีย” เป็นวิธีการลดความถี่ของความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น การติดตั้งระบบป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร หรือ การติดตั้งสายล่อฟ้า เป็นต้น

วิธีการที่สอง คือ “การควบคุมขนาดของความสูญเสีย” เป็นวิธีการควบคุมความรุนแรงของความสูญเสียที่ได้เกิดขึ้นแล้ว ยกตัวอย่างเช่น กรณีไข่หัวดันก์ที่เกิดขึ้น วิธีการหนึ่งที่ใช้ตอบสนองความเสี่ยงที่เกิดขึ้น คือ การจำกัดวงของการแพร่ระบาดโดยการกำจัดสัตว์ปีกในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเพื่อป้องกันไม่ให้แพร่ระบาดไปที่ยังพื้นที่อื่น ซึ่งนี่ก็ถือเป็นอีกวิธีการหนึ่งในการควบคุมขนาดของความสูญเสีย

๓) การถ่ายโอนความเสี่ยง (sharing) สำหรับวิธีการนี้ต้องย่างที่มักระบบทึบให้บ่อยที่สุดก็คือ กรณีบริษัทประกันภัย เช่น การทำประกันภัยรถยนต์ก็ถือเป็นการถ่ายโอนความเสี่ยงของเจ้าของรถยนต์ หากมีกรณีเกิดอุบัติเหตุแล้วต้องมีการชำระหายให้แก่คู่กรณี โดยถ่ายโอนให้บริษัทประกันภัยเป็นผู้รับความเสี่ยงนี้เอาไว้แทน

๔) การรับความเสี่ยงไว้เอง (acceptance) เป็นวิธีที่จะใช้มือวิเคราะห์ความเสี่ยงนั้นแล้วเห็นว่าไม่มีวิธีการใดเลยที่จะเหมาะสมนอกจากที่จะรับความเสี่ยงนั้นไว้เอง ยกตัวอย่างเช่น หากเพิ่งซื้อรถยนต์มาใหม่ คิดว่าคงเลือกที่จะทำประกันภัยขั้นหนึ่ง นั่นคือเป็นการถ่ายโอนความเสี่ยงให้กับบริษัทประกันภัย หรือหากในชีวิตประจำวันต้องใช้รถอยู่เป็นประจำในบริเวณเขตเมือง การถ่ายโอนความเสี่ยงก็อาจจะเป็นวิธีการที่เหมาะสม แต่หากถือว่ามีอายุการใช้งานที่ค่อนข้างนานแล้วประกอบกับอาจจะไม่ค่อยได้ใช้รถคันนั้นสักเท่าไหร่ในชีวิตประจำวัน อย่างนี้อาจเลือกที่จะรับความเสี่ยงเอาไว้เอง เพราะอาจจะไม่คุ้มค่าหากต้องมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการประกันภัยรถยนต์ดังกล่าว

๖. กิจกรรมของการควบคุม (Control Activities) หมายถึง ขั้นตอนหรือนโยบายที่เป็นการควบคุมเพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าการตอบสนองความเสี่ยงที่ได้ทำในองค์ประกอบที่แล้วจะยังอยู่ระดับที่สามารถยอมรับได้

๗. การสื่อสารและการส่งข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารความเสี่ยง (Information and Communication) สำคัญขั้นตอนนี้ถือว่ามีความสำคัญ เพราะจะเป็นส่วนที่จะช่วยสนับสนุนในทุก ๆ องค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Environment) อันเป็นรากฐานที่สำคัญขององค์ประกอบอื่น เพราะจะมีส่วนช่วยทำให้บุคลากรในองค์กรได้ทราบถึงทิศทางการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยงตลอดจนถึงเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กรอีกด้วย

๘. การตรวจสอบตามการดำเนินงาน (Monitoring) จะเป็นการมองในภาพโดยรวมทั้งหมดของทุก ๆ องค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ทั้งนี้ ก็เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการบริหารความเสี่ยงที่องค์กรได้นำมาใช้มีความเหมาะสมกับกลยุทธ์ขององค์กรมากน้อยเพียงใด

ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล

หลักธรรมาภิบาลประกอบด้วย ๑๐ หลัก คือ

๑. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ โดยการปฏิบัติราชการต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ

๒. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) องค์กรสามารถใช้ทรัพยากร ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความต้องการ/คาดหวังของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

๔. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕. หลักความโปร่งใส (Transparency) กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งจะได้มีเนื้อหาที่สำคัญและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖. หลักนิติธรรม (Rule of Law) การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๗. หลักความเสมอภาค (Equity) การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้านเพศ ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา อายุ ความพิการ สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพของสถานะบุคคล ฐานะเศรษฐกิจ ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

๘. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนานฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๙. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่น่วยปกครองอื่นดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการและเพิ่มผลผลิต เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ ทั้งนี้ การกระจายอำนาจจากการตัดสินใจที่ดี บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถ และข้อมูลสนับสนุนเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่เหมาะสม

๑๐. คุณธรรม/จริยธรรม (Morality/Ethics) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการต้องมีจิตสำนึกร่วมกัน ความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีศีลธรรม คุณธรรม และตรงตามความคาดหวังของสังคม

COSO Enterprise Risk Management

การบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO Enterprise Risk Management ประกอบด้วย ๔ ด้าน คือ

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) เกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมายและพันธกิจในภาพรวม โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของ

- สถานการณ์และเหตุการณ์ภายนอก ส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์/วิสัยทัศน์

- เกิดจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน หรือการร่วมมือกับองค์กรอิสระ ทำให้โครงการขาดการยอมรับ และโครงการไม่ได้นำไปสู่การแก้ไขปัญหา หรือการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจผิดพลาด หรือนำการตัดสินใจนั้นมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

๒. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operation Risk) เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือผลการปฏิบัติงาน โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากระบบงาน งานภายในขององค์กร/กระบวนการ/เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ใช้/บุคลากร/ความเพียงพอของข้อมูล ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน

๓. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ และการเงิน เช่น การบริหารการเงินไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพ และไม่ทันต่อสถานการณ์ การประมาณการงบประมาณไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับขั้นตอนการดำเนินการ เนื่องจากขาดการจัดหาข้อมูล การวิเคราะห์ การวางแผน การควบคุม และการจัดทำรายงาน เพื่อนำมาใช้ในการบริหารงบประมาณ และการเงินดังกล่าว

๔. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ (Compliance Risk) เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นความเสี่ยงเนื่องจากความไม่ชัดเจน ความไม่ทันสมัย หรือความไม่ครอบคลุมของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ รวมถึงการดำเนินการที่ไม่ปฏิรูปตามกฎหมายที่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกดำเนินการบริหารความเสี่ยง โดยกำหนดเป็นนโยบายให้ทุกส่วนราชการในสังกัดร่วมดำเนินการ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกมีระบบบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร สามารถลดมูลเหตุของโอกาสหรือลดขนาดของความเสี่ยหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้

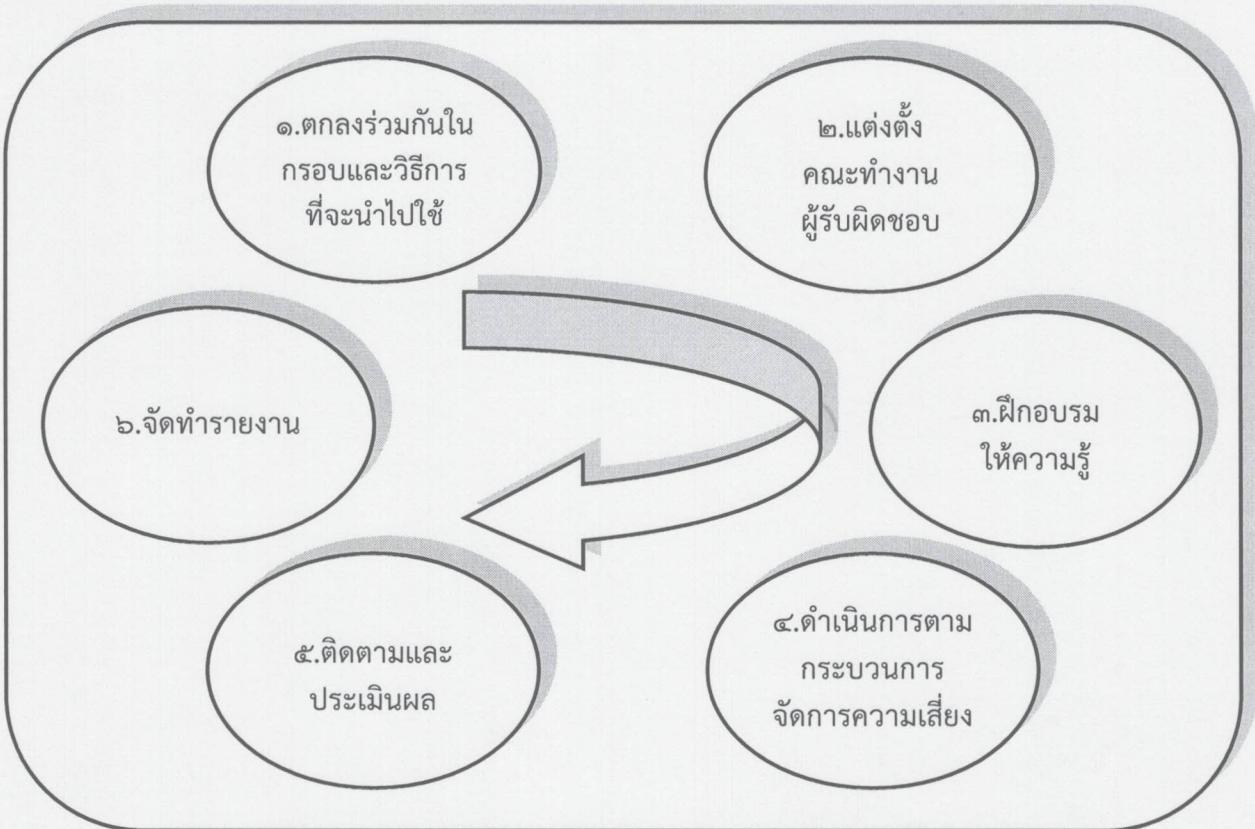
๒. เพื่อให้การบริหารงานและการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล บรรลุตามเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และวิสัยทัศน์

ขอบเขตการบริหารความเสี่ยง

นโยบายการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้มีผลบังคับใช้กับทุกการดำเนินงาน รวมถึงผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

องค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์การ

ทุกส่วนราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรกดำเนินการบริหารความเสี่ยงขององค์กรอย่างเป็นระบบ ภายใต้การควบคุมภายในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

หน้าที่ความรับผิดชอบ

(๑) หัวหน้าส่วนราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบโดยรวมในการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก

(๒) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก และหน่วยตรวจสอบภายใน โดยนักวิชาการตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการพิจารณาและสอบทานการบริหารความเสี่ยงและระบบควบคุมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก

(๓) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรกที่ได้รับมอบหมาย มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามนโยบายฉบับนี้ และกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง ผ่านคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก เป็นประธาน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก และหัวหน้าส่วนราชการ เป็นกรรมการ โดยมีนักวิชาการตรวจสอบภายใน เป็นเลขานุการ

(๔) คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงมีหน้าที่ทำให้เชื่อมั่นว่าความเสี่ยงทางธุรกิจที่สำคัญได้รับการระบุและประเมินอย่างสมำเสมอ รวมทั้งได้มีการกำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลไว้

(๕) หน่วยตรวจสอบภายในมีหน้าที่รับผิดชอบในการสอบทานประสิทธิผลของการควบคุมภายในผ่านการตรวจสอบภายในประจำปี ซึ่งเป็นการตรวจสอบกระบวนการปฏิบัติงานที่สำคัญตามปัจจัยเสี่ยงรวมทั้งติดตามการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบ

(๖) ผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างทุกคนมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการระบุวิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยงของหน่วยงานที่ตนเองรับผิดชอบ รวมถึงกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการจัดการความเสี่ยง

แนวทางการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรอกได้กำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้หน่วยงานในสังกัดใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน โดยนำแนวทางระบบควบคุมภายในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. ๒๕๔๔ (ข้อ ๕ และข้อ ๖) มาใช้ดังนี้

๑. แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อย และระดับองค์กร เพื่อดำเนินงานบริหารความเสี่ยงขององค์กร

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรอกประกาศนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยงเพื่อเป็นกรอบ/แนวทางให้หน่วยงานในสังกัด ดำเนินงานโดยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานปกติ

๓. วิเคราะห์กระบวนการ/โครงการ ที่สนับสนุนให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน/องค์กร

๔. ประเมินความเสี่ยงจากการดำเนินงานตามกระบวนการ/โครงการที่สำคัญต่อการบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน/องค์กร ตามหลักธรรมาภิบาลภายใต้แนวทางการดำเนินงานระบบควบคุมภายใน

๕. จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงจากการดำเนินงาน

๖. กำหนดมาตรการควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงและสูงมาก โดยมีวิธีหลัก คือ การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง การรับความเสี่ยงไว้เอง การลดความสูญเสีย และการถ่ายโอนความเสี่ยง

๗. ดำเนินการควบคุมความเสี่ยงตามมาตรการที่กำหนด

๘. ติดตามผลการควบคุมความเสี่ยง วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ปัญหา อุปสรรค และทบทวนปรับปรุง พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๙. รายงานการประเมินผลและการติดตามผลการดำเนินการบริหารความเสี่ยงเสนอ นายก องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรอก อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ภายใน ๕๐ วัน หลังสิ้นปีงบประมาณ เพื่อรายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามระเบียบ

วิธีการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรอกได้นำการบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับระบบการควบคุมภายในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. ๒๕๔๔ (ข้อ ๕ และข้อ ๖) มาใช้ในการพัฒนาระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรอก

การทบทวนนโยบายการบริหารความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงต้องทบทวนนโยบายฉบับนี้เป็นประจำทุกปี และเสนอให้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรอกพิจารณาอนุมัติหากมีการเปลี่ยนแปลง

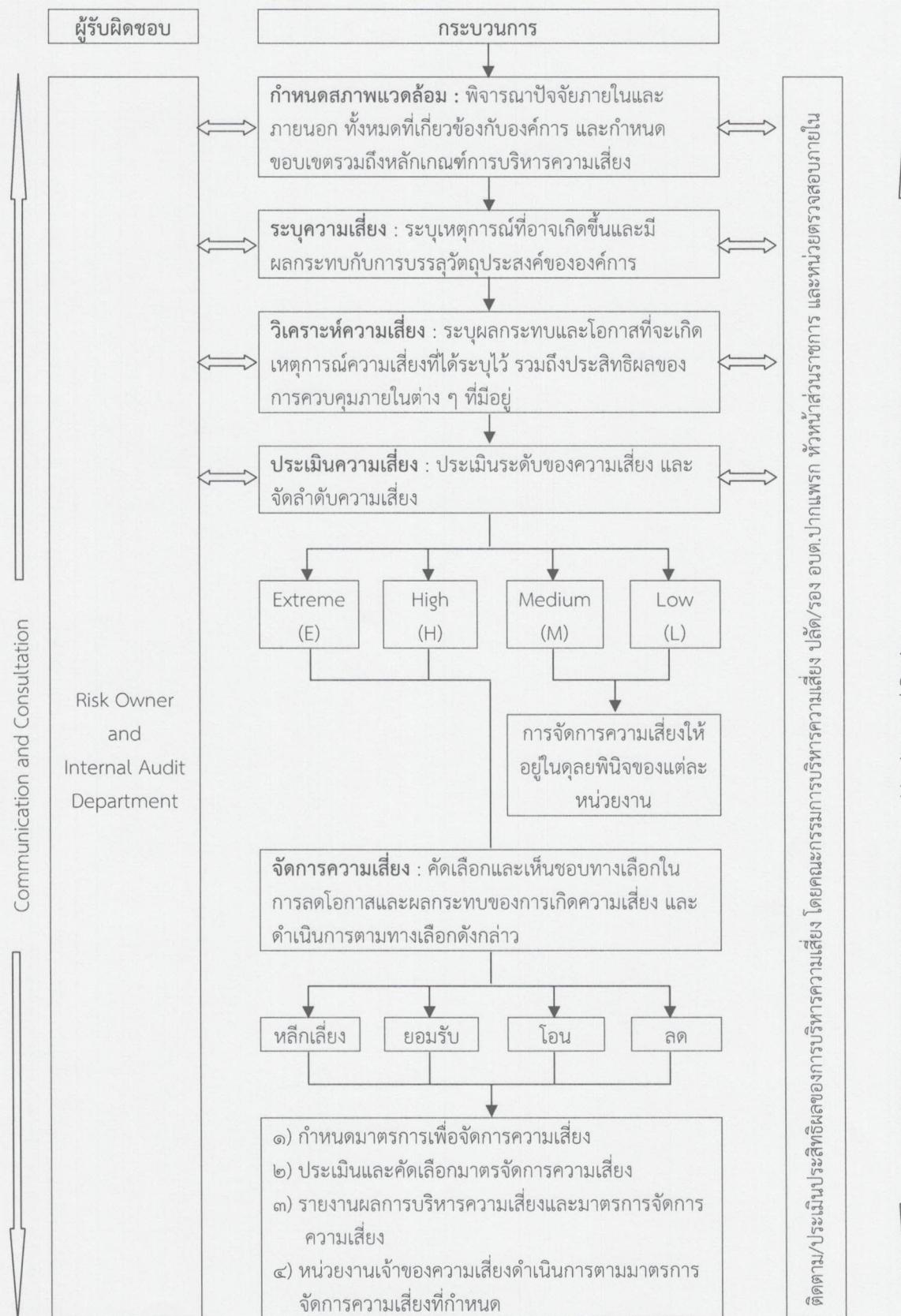
กิจกรรมความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยงเพิ่มเติมจากกิจกรรมการควบคุมภายในที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการอยู่แล้ว

ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำกิจกรรมความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญเป็นกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งกิจกรรมหรือโครงการที่ตอบสนองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สอดคล้องนโยบายของรัฐบาลและนโยบายของกระทรวงมหาดไทยไปดำเนินการควบคุมและบริหารความเสี่ยงเพิ่มเติมจากกิจกรรมการควบคุมภายในที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้การบริการสาธารณะให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

ลำดับที่	ความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ : กิจกรรมการควบคุมและการบริหารความเสี่ยง
๑	กิจกรรม/โครงการจัดทำประชาคม เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม)
๒	กิจกรรมการบริหารความเสี่ยงด้านการศึกษา ในเขตพื้นที่ ตามอำนาจหน้าที่ : ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ห้องสมุดประชาชน/ศูนย์สารสนเทศและเทคโนโลยี
๓	กิจกรรมการลดปัญหาภาวะโลกร้อน : หมอกควัน/การกำจัดขยะ/การลดแก๊สเรือนกระจก/การป้องกันตั้งพัง/การรักษาภูมิปั้งแม่น้ำและชายฝั่งทะเล/ผลกระทบอากาศเป็นพิษ แก๊สพิษ น้ำเสีย/การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำและผืนป่า
๔	กิจกรรม/โครงการ ป้องกันและช่วยเหลือประชาชนจากภัยโรคติดต่อ : ไข้หวัดนก และไข้หวัด ๒๐๐๙
๕	กิจกรรมการตรวจวินิจฉัยก่ออนุมัติเบิกจ่ายเงินงบประมาณ : การจ่ายเงินอุดหนุน/การจ่ายขาดเงินสะสม/การจ่ายเงินประโยชน์ตอบแทนอื่น (โบนัส)
๖	กิจกรรมปกป้องเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความปรองดองสماณฉันท์ : พื้นที่กิจกรรมอบรมลูกเสือชาวบ้าน/การจัดงานประเพณีท้องถิ่น เช่น การกีฬาพื้นบ้าน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตตำบลปากแพรก จังหวัดสุราษฎร์ธานี/โครงการอบรมให้ความรู้การปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
๗	กิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : ศูนย์พื้นฟู/ศูนย์ฝึกอาชีพ/ศูนย์กีฬา/ศูนย์การดนตรี/ศูนย์การศึกษาห้องสมุดและคอมพิวเตอร์
๘	กิจกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : ภัยแล้ง/ภัยหนาว/อุทกภัย/วาตภัย/ภัยสึนามิ/แผ่นดินถล่ม และภัยจากการก่อการร้าย
๙	กิจกรรม/โครงการพื้นฟูเศรษฐกิจ ให้ขยายตัวอย่างยั่งยืน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น สินค้า OTOP ขยายฐานลูกค้าและจัดหาตลาดให้อย่างยั่งยืน

แผนภูมินโยบายการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

นโยบายการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Policy)

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก
เรื่อง นโยบายการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรกได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงมาอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบการควบคุมภัยในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภัยใน พ.ศ. ๒๕๔๔ (ข้อ ๕ และข้อ ๖)

ดังนั้น เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรกมีระบบในการบริหารความเสี่ยงที่เป็นรูปธรรม โดยการบริหารปัจจัย ควบคุมกระบวนการและกิจกรรม ตามหลักธรรมาภิบาลและกิจกรรมความเสี่ยง ที่มีนัยสำคัญ เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กรให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดย คำนึงถึงการบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจของหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก จึงกำหนดนโยบายการ บริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

๑. ส่วนราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรกจะต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยง ในรูปแบบการควบคุมภัยในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐาน การควบคุมภัยใน พ.ศ. ๒๕๔๔ (ข้อ ๕ และข้อ ๖) โดยให้การดำเนินการบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของ การปฏิบัติงานปกติ

๒. กำหนดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กร

๓. ให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรแบบบูรณาการ โดยมีการจัดการและดำเนินการ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สอดคล้องกับการบรรลุตัวชี้วัด กลยุทธ์ ของหน่วยงาน และยุทธศาสตร์ของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๔. ให้มีการติดตาม ประเมิน และรายงานผลการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งการทบทวน ปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ ให้ถือการรายงานการควบคุมภัยในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภัยใน พ.ศ. ๒๕๔๔ (ข้อ ๖) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็น การติดตาม ประเมิน และรายงานผลการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

๕. ให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อการบริหารจัดการที่ดี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายปราโมทย์ เพชรรัตน์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากเพรก